

Dobrodružství Thuvie z Ptarhu

1. Astok a Carthoris

Kaor otče! Chtěl bych ti ukázat tuto zázračnou krabičku! Můj vynález!

Ach, Carthoris! Tak ukaž!

A na nás jsi zapomněl, synu?

Je vždycky takový – nezapře otcovu pozemskou krev, matko!

Tiše, Taro!! V torě koluje krev Johna Cartera...!

Promiňte mi obě, prosím! Mám takovou radost! Tato krabice v sobě skrývá automatického pilota stačí nastavit cíl letu a letoun dorazí přesně k určenému cíli. Kde i sám přistane! Já mohu zatím spát... no, řekněte – není to skvěle!

Máš pravdu, synu! K své hanbě však přiznávám, že něco podobného zkoušeli již na zemi, než jsem se ocitl zde...

Nevadé, nyní máme tento přístroj i na Barsoomu...

... Dovol mi, otče, za letět do Ptarhu, chci ještě přístroj důkladně vyzkoušet...

Dobrá! Vyřiď můj pozdrav jeddakovi Thuvan Dihnovi...

Hihi, otče – spíš touží po čaru – krásné jeddakové dceři

Taro, kdybys byla mužem, ochutnalá bys ostří mého meče!

Mírní svou Virgiňskou krev, Carthorisi! Tvá sestra jen nahlas řekla, o čem ty pouze sníš!

Omlouvám se – je to tak!

Ano – ano

Zanedlouho vzlétl štíhlý letoun se střechy vládcova paláce a zamířil k dalekému Ptarhu. Pilot se uložil ke spánku. Po mnoha hodinách...

Veliteli, blíží se letoun s výsostnými znaky prince Helia!

Kaor, princí! Vítám vás v Ptarhu! jaký byl let?

Kaor! Ach, právě jsem se probudil...

Jakže...?

Neuvěřitelné, princí...!

Ano, přátelé! Letoun za mne řídil tento přístroj! Stačí jej zapojit na řízení, nastavit a uzamknout tímto klíčkem...

Ukazte, prosím...

To nemohu – je to tajemství! Ale rád bych navštívil Thuvan Dihna!

Velký jeddak je na lovu – princezna však je v zahradách!

Díky!

Tou dobou...

Ach, Thuvie, nebuďte tak chladná – miluji vás! buďte mou princeznou...

Zadržte, Astoku! Zapomínáte na zvyky Barsoomu! Nedala jsem vám právo takto mě oslovovat...!

A přece budete mou, Thuvie!

Pusťte, vy kalote! Zavolám strážce a co bude následovat, víte!

Pcha...!

MLčte.!!

... Strážce!

Co to má znamenat..?!

Ty kalote..!

2. Otisk klíčku

Opovázil ses vztáhnout ruku na Astoka, prince Dusaru! To si odpyk aš!
Meč Carthorise, prince Helijského, je připraven!
Přicházíte pozdě, padware! Doprovodíte mne do paláce...?
Myslel jsem princezno, že...
Děkuji, Carthorisi! Jste důstojným synem Johna Cartera! Doprovodíte mne...?
Velmi rád, Thuvie!
Jakmile se Thuvan Dihn vrátí z lovu, oznamte mu můj odjezd!
Spolehněte se, princi!
Astok odlétá – konečně...!
Mé srdce i meč patří vám, Thuvie z Ptarhu!
Miluji vás!
Ach, Carthorisi, vaše láska může být každé ženě ctí! Ale já ji nemohu opřevovat...
Vy žertujete vid'te?!
Ne – jsem zaslíbena jinému! Kulan Tith, jeddak Kaolu, přítel mého otce je tím vyvoleným...
A vy ho milujete..?
Jsem mu zaslíbena...
Je přítelem mého otce i mým – kéž bych mu byl cizím! Milujete – li jej, buďte šťastna! Sbohem...
Thuvan Dihne, byl jsem jen na krátké návštěvě – vracím se do Héliu!
Teď – v noci?!
Můj vynález zabezpečí let – ukáži vám ho, jeddaku!
... A skříňku s umělým pilotem vložím do řídicí desky! To je vše.
Chtěl bych tuto věc mít ve svém letadle...
Dovolte – cosi mě napadlo! Jak je přístroj zabezpečen proti zneužití nepřítelem, princi?
Tímto klíčkem uzamknu přístroj, jakmile je nastaven – a hotovo!
Jak skvělá práce – ten klíček...
... Oh, promiňte! Vyrazil jsem vám ho z ruky! Hned ho najdu – sem někam zapadl...
Zmizte odtud, nešiko! Vaše místo je na strážní!
Už je to v pořádku, jeddaku!
Ještě – jednou se omlouvám, princi!
Chachá! Povedlo se! Na brzkou shledanou, princi z Héliu!

3. Únos

V budově vyslance Dusaru v Ptarhu
Chci ihned mluvit s vyslancem!
Není přítomen... Oh, pane! Seckejte okamžik!
Povedlo se, Vas Kore?
Tohle předejte princi Astokovi! A vyříd'te, že budu připraven v Héliu!
Později na palubě vzducholodi
Princi, Vas Kor poslal otisk klíčku!
Výborně! Předejte ho Larokovi – a proved'te zítra mé rozkazy!
Ó, bohové! Jak jsem nešťastná! Budu královnou Kaolu – a přitom toužím... to je divná
vzducholod'...?!
Tam je – rychle dolů!
Taková drzost! Co dělají naše strážní...?!
Jakže?! Přistává v královských zahradách! A bez světél... musím vzburcovat strážní! Ukážu těm
lenochům...

Oh – pom... oc...
Rychle – pryč!
Kde je princezna?!
Co se děje..?!
Palte!
Jakým právem jste mě zajali?!
Vidím, že máte odznaky Dusaru...
Nerozumím.?
Hélijský princ není tak pošetilý, princezno Thuvie!
Druhý den ráno
To je opuštěný Aanthor! Vyměňte si zbroj a přiveďte si zbroj a přiveďte princeznu!
Ta se podiví...
Vstaňte, princezno! Jsme u cíle.
Vy máte odznaky Hélijského prince? Že by opravdu Carthoris...
Nesmím nic říci! Pojd'te!
Měl by tu být brzy! Počkáte na ústředním náměstí...
A vy rychle odleťte!
Kde to jsme...?
Tady počkáte! Tak zní princův rozkaz! My budeme nablízku – kdybyste...
Vzducholoď vzlétla a vojáci zmizeli v blízkém paláci Thuvia osaměla uprostřed zpustlého náměstí města Aanthoru. Co jí čeka?
Oách! Rudá žena – kořist pro Thar Bana

4. Carthoris v podezření

Důležitá zpráva z Ptarhu! Předejte ihned Johnu Carterovi!
Rozumím, pane!
Neuvěřitelné! Dejah, prosím, pošli Carthorise na zasedání státní rady.
Co se stalo..?
Včera unesla neznámá vzducholoď Thuvii! V Ptarhu podezřívají Carthorise...
To je lež, otče!
Rada míní, že jen ty můžeš vyvrátit podezření našich přátel v Ptarhu!
Odletím ihned!
V téže době...
Přišel váš čas, pane! Zde je klíček – Carthoris poletí do Ptarhu...
Vyříd'te, že bude vše podle plánu!
Jsem ze zastupitelství Ptarhu! Jdu za princem Carthorisem!
Pospěšte si, pane! Princ odlétá...
Ve výtahu...
Nu – a jsem princovou stráží! Chachá...
Na střeše paláce
Připraven k odletu – tamhle!
Princův letoun..?
Gorf! Co s tou stráží?
Hej, muži, pomozte mi! Princ chce něco z hangáru...
A co vlastně potřebujete!!
Tohle!
Teď poletíš, princí, jen podle mého rozkazu, cheche!
Všechno v pořádku?

Klidný let, synu!
Zcela jistě, pane!
Nuže – směr Ptarh! A do rána se pořádně vyspím...
Ráno...
Ach, letoun přistává... Ale to přece není Ptarh! Úplně neznámé a pusté město! Jak je tohle možné..?!
Gorf! Zelený divoch stíhá rudou ženu – ale to je přeci Thuvia!

5. Thar Ban

Nerozumím tomu... Proč by mě Carthoris unášel do těchto končin...
Ó, bohové divoký Thark!
Zachraňte princeznu nebo jsou naše plány ztraceny!
Kde se tady ten zelený ďábel vzal?
Orá! Orá! Rudá žena!
Hleďte! Letoun!
Nestřílet! Mohli bychom zasáhnout princeznu!
Thuvie..!
Nemáme – li princeznu musí mít Astok aspoň prince! Za ním!
Jen pojd'te vy kaloti! Aspoň se pomstím za Thuvii!
Hej příteli – díky že nezdržu ješ! Musím za Thuvii!
Ještě tu krásku nemáš, kalote!
Gorf! To nemehlo zasáhlo vzcnou nádrž! Ten lotr mi unikne...
Letoun letěl dál, zvolna ztrácel na výšce i na rychlosti...
Vidíš! Unikli jsme jim, olá-olá!
Thar Ban je statečný bojovník! Ty budeš moje žena!
Ta bestie mířila k horám... S letounem je konec, musím přistát než bude noc a jít dál pěšky..!

6. Lvi stopou

Stopy mizí – co teď?! Och! Lev! A čenichá na stopě...
Je pryč, proklatě!.. Hleďme i jeskyně – že by lví doupe...?
To je chodba! Ale kam vede?! – Slyším mručení lva – musím vpřed!
Hrome! Druhá bestie mi jde v patách! Mít tak světlo...
Tu máš! Jedno oko – teď ještě druhé...
Konečně venku!
Sbohem, bestie...!
Kam jsem se to dostal? A ten řev..?! Že by opět ty bestie...
Carthoris bezmocně přihlížel boji lvů! Bylo to příšerné divadlo, a skončilo – jejich smrtí.
Teprve pak, mohl princ prohlédnout okolí, kde našel i mrtvého thoata.
Thuviin šperk... Oh, bohové! Ta bestie ji zabila! Nebo snad...?
S nepatrnou nadějí krácel princ dál...
To je město! Bdím či sním..?! A tam – tábor zelených hord!
Za úsvitu nastal útok zelených hord na tajemné, neznámé město...
Měl bych si prohlédnout ležení...

7. Uprostřed bojů

Udeřil Thuvii! To mi splatí životem...!
Och!!

Zhyň!

Co se tam děje!? Ten cizinec zabil Thar Bana...!

Hned ho přivedeme, velký jeddaku!

Thuvie, můj mečík! Braňte se...

Princi, kde se tady...

Mířte k jeddakovi na pódium...

Kupředu, Torquasiané, Lotharští útočí...!

Z věže tajemného města zazněly válečné trouby...

Vzápětí se z městských bran vyřítili krvelační Barsoomští lví a za nimi nesčetné šiky lučistníků...

Jeddaku pryč odtud! Lotharští nás ubíje jí...

Mého thoata, rychle!

Carthoris s Thuvé osaměli – boj se přenesl mimo tábor.

Kde to vlastně jsme, Thuvie?

Jakže? Vy to nevíte, principi?

Odkud...?

Z vašeho rozkazu jsem zde...

Ale já vás neunesl! Kvůli tomu jsem letel do Ptarhu a octl se nechtě tady...

Ale kdo tedy..?!

Jednou se to odvíme! Teď vás musím vrátit Kulan Tithovi... Zajdeme do města!

Tak by promluvil John Carter! Děkuji vám, principi!

Nevím, jak projdeme – jsou tam lví...

To nechte na mně – umím je telepaticky ovládat!

Podivné! Jsou tu jen mrtvoly Torquaisanů, ale ani jeden lučistník...

8. Město Lothar

Ta bestie nás napadne!

Skloňte meč – i váš otec zná sílu mého hlasu...

Tiše – tiše! Slyš moje slova: Já jsem vaše paní a vládlyně.

Jak jste to dokázala..?!

Na to se ptal i váš otec, ale já to nevím. Zcela náhodou jsem svou moc objevila, když mě

Thernové hodili do lvího doupěte. Můžeme jít...

V žádné mrtvole ne trčí šípy – to je záhada!

Kulatá brána – stará Barsoomská architektura a nikdo nás nevíta...

Kdo jste a co hledáte u bran Lotharu?

Jsme přátelé – přicházíme z Hélie a Ptarhu! Já jsem...

Cože? Odkud..?!

Takové země neznám! Celý Barsoom dobyly hordy zelených! Jen Lothar jim odolává... Snad jste jejich otroci – vždyť vyhubily všechny rasy...

Mýlíte se muži! Vpusťte nás...

Po chvíli dohadování se těžká brána otevřela, příchozí vítala mlčenlivá skupina podivných mužů...

Podivné město a divné lidé...

Dnes neopustila město jediná živá bytost – kromě posvátných lvů, cizince!

Ano, Thuvie! Kde jsou třeba ty hordy lučistníků..?!

Ale vždyť jsme viděli, jak bojují s Torquesiany...!

Prosím – pohleďte!

Mýlíte se! V Lotharu není vojska – a my nenosíme zbraně! Jen znovu pohleďte!

Ach tu jsou! Vrátili se do města jinou branou, že?

Jsou pryč – jako by neskuteční..?!
Pojďme k Tariovion vám poví, co bude třeba! Je jeddakem!
Je to všechno podivné, Carthorisi...
Snad jsme neze šleli, Thuvie!

9. Tario

Jsme na místě!
To je jeddakův palác? Vždyť tu není živé duše...!
Opět zapomináte! Hled'te...
Neuvěřitelné! Ti lidé...
... teď tu nebyli – a jsou! Musíme se mít na pozoru, Thuvie!
Pojďte, jeddak nerad čeká! On vám řekne, co bude třeba...
Koho mi to při – vádíš, Jave?
Ó, Tario! Jsou to cizinci, kteří přišli se zelenými hordami. Mluví cosi o městech, která kdesi existují...
Proč se mi nepoklonili..?!
Jak odporně se ponižuje!
Oách! Nešťastníci, k zemi před posledním jeddakem Barsoomu!
Jsme svobodní lidé, kteří u vás hledají pomoc – nesklo...
Stráže!
Ó Carthorisi - opět záhadní lučištníci!
Hrome!?!? Co to znamená...
Zadržte! Vidím, že jsou to vskutku cizinci!
Na Barsoomu není jiné rasy kromě naší! Nejsou ani ženy... Kdo tedy jste?
Toto je Thuvia, princezna z Ptarhu – a já jsem Carthoris, princ Hélijský na Barsoomu je mnoho ras...
Lžete! Jave, draze mi zaplatíte tuto opovážlivost – Komal musí být živěn! Odved'te muže, ale žena zůstane! Přesvědčím se, zda i ona lže
Milost, veliký jeddaku...
U Komala, pojďte! Nemůže jí ublížit – důvěřujte mi!
Thuvie..!
Tady počkáme! Jste asi opravdu z jiného světa my však své lučištníky vytváříme jen silou svého myšlení a druhým tuto představu vsugerujeme... Boj, smrtící šípy...
... a protivníci umírají jen proto že této sugesci pódléhají!
Přesně tak! Dokonce necháme i naše lučištníky umírat pro dokonalost sugescie...
Mnozí však už nevěří ani v naši existenci – jsme prý jen vzájemné představy! To je Tariova teorie.
Blaznivá teorie... Počkat! Slyšíte..?!
Carthorisi, pomoc!

10. Na pospas Komalovi

Nemohu uvěřit, že jste skutečná žena! Poslední ženy Lotharu zemřely již dávno! Jistě je to jen nějaký Javův trik – proto materializoval představu ženy! Chce mne pokořit...
Nerozumím vám! Java jsem spatřila dnes, když jsme vstoupili do Lotharu...
Při Komalových drápech! Vy nejste přelud?! Ó, čekám na vás celá léta, budete královnou Lotharu, ženo!
Nepřibližujte se, nebo vás zabiji!
Ó, ženo – Tario není tvůj nepřítel – ty ho miluješ – přístup blíže – Pojd'! Pojd'!

Já... Já... Oh, Tario! Přišla jsem...
Zprvu Thuvia podlehla Tariově sugesci. Když ji objal, cosi zlomilo jeho hypnotickou sílu...
Zadržte! Budu volat o pomoc!
Nikdo se neodváží vstoupit k Tariovi!
Je takový člověk!
Jav..?
Ne Carthoris!
Co zmůže proti mým lučištníkům? Stejně budete mou...
Nikdy! Carthorisi! Pomoc!
Lučištníci! Zemřu, můj princi...
Thuvie! Neublížil vám?
Ach, Carthorisi, myslela jsem... Už je to v pořádku!
Ó, zabili jste Taria? Vidím krev, byl tedy skutečný! Ale nyní budu já jeddakem Lotharu, chachá!
Zrádče! Slyšel jsem všechno! Konečně se Komal dočká – i ty jsi skutečný a ne pouhá představa!
Oách! Můj jeddaku, odpusť! To ten cizinec – ta žena, já...
Zemřete všichni! Komal vás pohlítí...
Tak dost!
Nedovolte mu odejít, nebo jsme ztraceni!
Pozdě – zmizel!
Nějak se odtud dostaneme!
Už tuším jak! Pohleďte na podlahu!
Oách, jsme ztraceni!
Komalova propast – jsme mu vydáni na pospas!
Odvahu – nic není ztraceno!
Konečně se podlaha naklonila tak, že všichni tři nezadržitelně klouzali do temné hlubíny...

11. Bohyně lvů

Ne skučte, Jave! Nedáme své životy lacino...
Jsme ztraceni! Komal nás pohlítí!
Tam..! Vidíte!? Komal přichází ze svého doupěte...
Ale – vždyť je to lev! Největší, jaký kdy byl...
Skloužte meč, Carthorisi! I on bude poslouchat Thuvii!
Šílíte?! Komal vás pohlítí! Padněte na kolena...
Tiše, tiše! Poslyš Thuvii, tvou paní...
To... ne... není možné! Jste bohyně!
Ta žena musí být mou... A já pak budu vládcem Lotharu...
Bohyně lvů – zní to krásně, Thuvie! Ale dost už, Jave! Vede odtud cesta ven? Musíme z Lotharu odejít...
Tady byl Komal krmen před lidem! Kdyby se Tario nebál vašeho meče byli byste ztraceni! Alé pojd'me raději...
Ó, bohové! jsou živi a Komal jde s nimi! Nesmí uniknout, nebo je veta po mé moci!
Po krátkem hledání objevil Jav podzemní chodbu do velké arény...
Jeddakovy zahrady – hradby města jsou nedaleko!
Všude je tak pusto, Jave! Nešťastné město...
Je nás živých sotva tisíc...
... ale my stále vidíme ulice oživené, plné lidí a ruchu... Poslyšte! Ukáží vám Lothar v jeho staré slávě!
Pohleďte

Ale jak to dokážete?

To je starobyly Lothar na pobřeží moře Throxu – nej mohutnější ho z pěti bývalých Barsoomských oceánů.

Bylo to město statečných mořeplavců - bojovníků kterých si všichni vážili. A ženy jak je vítaly...! Oni byli nositeli bojového ducha Lotharu, než začaly oceány vysychat...

12. Zašlá sláva

Sláva Lotharských mořeplavců pominula, vymřeli a s nimi zmizel i bojovný duch. Z jejich potomků se stali zbabělci nastal soumrak starého Lotharu!

Po pustých dnech polo vyschlých oceánů táhly hordy zelených marťanů přišly i k branám našeho města...

Mesto padlo a vzplanulo tisíci požárů Lothariné pri chali k horám a zelení táh li za nimi dnem i nocí

Za one příšerné cesty zemřely všechny děti i ženy... zůstalo sotva dvacet tisíc mužů, kteří našli...

... útočiště v novém Lotharu v horách byl pro zelené hordy nedobytný, ale my jsme vymírali – bez žen a dětí nebylo pro nás budoucnosti...

... a tu se nám zjevila velká pravda mysl je vše! Dlouho jsme své schopnosti zdokonalovali, než jsme je mohli využívat...

... Torqueasiane konečně objevili Lothar a zaútočili! Poprvé jsme silou svých myslí vytvořili naše lučištníky a poslali je na hradby...

Zpočátku se jen snazili zahnat zelené svým křikem a počtem! Ale Torquasiané se vrhli na hradby – a byl jsem to já...

... Jav, kdo poprvé v sugeroval zeleným že po nich lučištníci střílejí – ostatní mě napodobili a Torquasiané padali po stovkách!

Potom jsme se naučili posílat sve lučištníky i z bran města – a zelení po léta marně dobývají Lothar! Přesto se náš konec neúprosně blíží – musíme jednou vymřít!

Jav skončil a obrazy zašlé slávy Lotharu se rozplynuly...

Pospěšme k bráně, přátelé!

Buď proklet, Jave! Zradil jsi a zemřeš – a ti cizinci s tebou!

Nech nás v klidu odejít, jeddaku!

Ó, Tario! Jsme ztraceni!

Neumíte si poradit, Jave?!

Tariovi lučištníci – ó, běda!

Vrhněte proti nim své lučištníky – rychle!

A – ano! To bych mohl zkusit...

13. Javova lest

To je jejich bitva – pojdme odtud, nemohou si ani ublížit...

Bude to tak nejlepší, princi!

Chachá! Teď přišla má chvíle! Zbavím se tě kalote! A princezna zůstane...

Pojdme rychle, Carthorisi!

Snad si nás Jav nevšimne...

Raději počkám – pospěšte si!

Najdu cestu do hor a vrátím se!

Ubožáku, obelstil jsem tě! Mám Thuvii..!

Carthoris pospíchal, neboť se blížil večer...

Thvue, proč mlčíte? Ó – bohové! Co se to..?! Ach ten proklatec!

Místo živé Thuvie poslal se mnou jen sugestivní přízrak! To mi draze zaplatíš, Jave!

Díky polo pozemským svalům, které získal po svém otce Johnu Carterovi. Vracel se Carthoris jako vítr k Lotharu...

Pusto a prázdno! Zmizeli... jen tamhle – že by...?

Jav! Zřízení k nepoznání – ještě žije! Kde je Thuvie? Mluv, nebo tě dorazím!

Vy..?! Komal mě přepadl – umírám – odešli spolu – tam – do skal...

Když Carthoris odešel s přízrakem Thuvie, bitva na pláni pomalu utichala...

Proč vaše přízraky nezmizí, Jave? Dokonce se utábdřily...

Tomu nerozumíte! Oni teď existují...

... a doufám že jednou se naše přízraky nerozptýlí ale zhmotní se! Jen tak se Lothar zachová – když nemá ženy!

Ale já mám vás! Héliumita odešel – opustil vás! Staňte se moji, Thuvie...

Jave! Vy šlíte – a lžete! Carthoris se vrátí...

Pojď, Komale! Musíme za Carthorisem – čeká nás...

14. Tariův lučištník

Bud' sbohem, město přízraků! Jednou se vrátím – a se mnou rudí bojovníci! Ó – Tario, vyrovnáme své účty!

Carthoris prošel tunelem v horách a stanul na pokraji skal...

Ochrové pláně – konečně! Ale... kdo to tam kráčí? Nahý a beze zbraně – vypadá jako Lotharian...

Kaor! Kdo jste, muži?

Jsem Kar Komak, velitel lučištníků z Lotharu...

Po léta mě Tario ze všech nejčastěji volal k existenci. Naposledy jsme pronásledovali Torquasiany a zatímco ostatní se rozplynuli, já zůstal! Tario konečně natrvalo zhmotnil svou představu... Asi tomu nerozumíte, ale nechci se vrátit do Lotharu!

Vím a znám! Pojďte se mnou – jsem Carthoris z Helia a hledám Thuvii z Phtarhu...

Přijímám...

Cestou k opuštěnému městu Aanthoru pověděl Carthoris Kar Komakovi o dobrodružstvích v Lotharu...

To je ono město, princi?

Ano, příteli! Ale tam... Vidíte?! To je ona – Thuvie!

Ach, Komale! To je on – jsme zachráněni!

Thuvie – princezno moje...

Princi! Ach – zapomínáte že...

Carthorisi, pozor! Torqueasiané...

Kryjte se Thuvie! Ó, proč nemá Kar Komak zbraně...

Komale, vpřed!

Potřebuji tvůj meč Torquasiane!

Princi, jdu k vám!

Sláva kám lučištníku! Kupředu...

Och! Dusarské vzducholodi!

Co je...

15. Hrozba války

Kantos Kane, vypravie ihned vyzvědná letadla – musíme znát situaci na hranicích...

Jsme připraveni, Johne Cartere!

Mám obavy o Carthorise – jak mohl zmizet i s letadlem..?

Stále ještě pátráme...

Zprávy o tom, že unesl Thuvii se šíří ze jména z Dusaru! Ale proč? Hélium netouží po válce – musí však být připraveno! Zpravte i Tars Tarkase... Nu, jděte, Kantosi!
Rozkazy pro letecké síly Hélia! Zesilte ihned hlídky!
Rozumíme, veliteli!
Tou dobou na palubě vzducholodi prince Astoka z Dusaru...
Prince, flotily z Ptarhu a Kaolu se setkaly..!
Válka tedy vypukne! Vypravíme se do Aanthoru – musíme mít Thuvii a Carthorise! Jasně?
Samozřejmě, princí!
Thuvan Dihne, flotila Phtarhu se spojila s Kaolskou!
Pošlete tedy do Hélia vyhlášení války!
Stae se, jeddaku!
Letoun s notou o vyhlášení války do Hélia nedolétl – byl sestřelen neznámými stroji na hranicích... .. proč?
Astokovy vzducholodě dorazily k Aanthoru...
A dokonce i Carthoris! Princ bude spokojen...
Rychle dolů! To je Thuvia...
Orá – cheche!
Chopte se jí a pryč odtud! Prince je mrtev!
Bestie! Tys ho zabil..!
Cha ch-áááá

16. V Astokově moci

V stupte, princezno! Dokud nebudeme v bezpečí...
Kdo je velitelem vzducholodi, důstojníku?
Toho muže jsem už viděla!
Jste na palubě Thurie, lodí prince Astoka z Dusaru...
Jakže..?!
Za chvíli vás navštíví, princezno!
Ten muž prve – byl mezi těmi, kteří mě unesli z Ptarhu! Co tady dělá?!
To vám nemohu říci...
Ale já ano! Zmiz..!
Unesli vás na můj rozkaz! Miluji vás, ale vy jste mne odmítla – teď však budete mou ženou...
Jste bídák, Astoku z Dusaru! Och, raději bych se provdala za bílého opa..!
Odmítnete – li mne, pak se to stane! Až dorazíme do Dusaru, přijdu!
Odpovím stejně!
Princův rozkaz: večer přistát u věže leveho křídla paláce!
Rozumím!
Odejdete odtud jen jako moje žena! Dám vám čas na rozmyšlenou...
Pusťte mne! Jinak přivoláte zkázu na celý Dusar!
Vy nevíte, co se děje! Vojska Ptarhu, Kaolu a Dusaru jsou připravena zničit Hélium!
Proč? Musíte tomu zabránit!
Znáte podmínku, Thuvie! Ostatně – váš otec se mstí Héliu za to, že mu Carthoris unesl dceru!
Hélijsky princ zahynul v Aanthoru a já vás zachránil! Skvěle vymyšleno, že?
Odejděte..!
Astok odešel k svému otci, jeddakovi Dusaru Nutusovi...
Kaor, synu! Jaké zprávy přinášíš?
Kaor! Objevil jsem Thuvii z Ptarhu...
A co Carthoris..?

Zabit Torquasiany před mýma očima!

A Thuvia ví, kdo byl únoscem? Bude mlčet? Jinak zemře pro záchranu Dusaru! Nuže – kde je princezna?!

17. Hrozí válka

Astoku, nebude – li Thuvia mlčet, zemře! Ručíš mi vlastní hlavou.

Stane se, jak poroučíte, otče

Astok odcházel zdrcen...

Musím ji zabít – nebude mlčet zkusím to ještě jednou!

Jak je krásná..!

Thuvie, naposledy se ptám: Budete mou? Jinak...

Co – jinak..?

... zemřete!

Jsem připravena!

Dobrá! Sem už vstoupí jen váš kat! A brzy..!

Hej, pobočníku! Hledám vas kora – v paláci není...

Odletěl k svému synovi, Hal Vasovi, najímat bojovníky!

Dobrá! Připravte Thurii k odletu!

... A nejrychlejší z Dusarských vzducholodí odlétla k jihu...

A zatím v Héliu...

Johne, jaké jsou zprávy?

Otče, ne trap se! Jsme s tebou!

Díky, taro! Byl bych šťastnější, kdyby tu byl i Carthoris...

Neztrácej naději...

Carthoris žije! Cítím to vím to, Johne! Věř...

Kéž bys měla pravdu, Dejah..!

Vládce, přišly zprávy!

K Héliu dorazily flotily Tars Tarkase a prince Xodara! Na hranicích s Ptarhem vypukl boj..!

Dobré i špatné zprávy, Dejah Thoris..!

Buďte vítáni v Héliu!

Děkuji, že jste přišli, Tars Tarkasi a Xodare!

Kaor, Johne Cartere..!

Mnoho si v Héliu neodpočinete! Ptarh zaútočil a není sám – Dusar i Kaol jsou s ním... Musíme vyrazit!

Jsme připra ve ni, Johne!

Letecké síly Héliu, zelených Tharků a černých prvorozených se chystaly k boji...

18. Opět v zajetí

Po dlouhé hodiny ležel Carthoris v bezvědomí na pláni před Aanthorem...

Kde to jsem..? Ó, Torquasiané... Thuvia...

Musím do Aanthoru – snad tam najdu stopy...

Ach, voda! Jaké blaho, odpočinu si...

Rudý bojovník..?!

Hrome! Znovu Torquasiané!

Chyťte ho živého!

Zítř se s tebou pobaví náš jeddak rudochu, cháchá!

?! Jako by tu někdo byl!?

Och-och, Gor-og!

Chro-rog-gor!
Co to znamená? Hej! Kdo jste? To přeci nejsou Torquasiané...
Gor!
Ó, bohové! Bílé opice Barsoomské..!
Gor!
Kar Komak!
Gor-rog-gor-roch-goha...
Kaor, princi!
Ukažte, rozvážu vás!
Odesly ji vzducholodě. Mne zajali zelení – a pak tyhle opice...
Kde je Thuvia?
Gor-gor!
Už Thuvii neuvidím – tam je náš konec!
Ach, mít tak svůj luk a četu lučištníků!
Kar Komaku, proč byste nedokázal to co Jav nebo Tarid? Zkuste...
... vytvořit lučištníky silou svého ducha!

19. Pryč z Aanthoru

Rychle, Kar Komaku! Ta bestie je blízko!
Počkejte, princi... Snad to dokážu!
Gor-gor!
Orá-orá!
Radši odtud zmizíme, Carthorisi! Oni nás nepotřebují...
Podařilo se, Kar Komaku! Kupředu, za vašimi lučištníky!
Kam teď zamíříme?
Potřebujeme thoaty – a ti jsou u Torquasianů! Obstarám je...
Řev thoatů ukázal Carthorisovi směr, ale...
Nic naplat, musím projít tudy...
Pár zbraní se nám bude hodit...
Hé, co je..?
Thurdové nás přepadli! Vzhůru... hik... chr...
Budeš zticha, hlupáku!
Thurdové!
Oách!
Zabte je!
Pryč odtud!
Ti lotři se navzájem pobijí – nevadí! A tady jsou thoati...
K zemi!
Konečně Carthoris ovládl silou své vůle dva thoaty...
Tady je meč, přáteli! A vzhůru na thoata..!
Už jsem měl o vás strach! Nuže...
... Ano pryč z Aanthoru, Kar Komaku!
Jen jestli přežiji tuhle ďábelskou jízdu..!
Dorazili jsme – tam je farma! Musím se jmout své odznaky, nevím kde jsme!
Před branou farmy čekal na jezdce muž...

20. Žoldnéři

Kaor, bojovníci! Odkud přicházíte do Dusaru?

Kaor! Byli jsme zajati Torquasiany a teď jsme tedy v Dusaru...
Jsem Hal Vas. Můj otec, Vas Kor, patří k družině prince Astoka. A kdo jste vy? Nevidím žádné odznaky – snad volní bojovníci..?
Ano, jsme bojovníci a rádi přijmeme službu. Jmenuji se Turjun a Kar Komak je Thern...
Ale to je skvělé! Najmeme vás do vojska – vedeme totiž po boku Kaolu válku proti Héliu!
Cože?! Vládce Héliu porušil mír..?
Pojďte se posílit a já vám povím vše...
Při večeři vysvětlil Hal Vas oběma žoldněřům události, které vedly k válce proti Héliu. Carthoris byl zdrcen, ale ovládl se. Hal Vas očekával přilet otce, který měl z farmy odvézt četu najatých žoldněřů do Dusaru. Carthoris proto souhlasil se vstupem do vojska...
Ach, otče! Konečně...
Kaor, synu!
Náš jeddak bude rád, válka už začala!
Rádi se s vámi setkáváme vas kore!
Mám pro tebe prvotřídní vojáky – a zejména tady ty dva..!
Samozřejmě! Je to on – vojín u Thuvan Dihna a strážný z hangáru v Héliu...
Kalksus
Žoldněři se přemístili na palubu vzducholodě Vas Kora. Ráno měli odletět do Dusaru zanedlouho...
Hej, něco se děje – nějaké letadlo se blíží...
Ohe. Loď!
Hé, kdo tam?
Pane, to je Thuria prince Astoka..!
Ano – ať přistanou vedle nás!
Vítám vás princi na palubě Kalksusú...
Nechte toho, Vas Kore! Musím s vámi ihned mluvit!
Jsou tamhle! Pokusím se je vyslechnout – hlídejte, Kar Komaku!
Thuvia je v Dusaru. Odmítá být mou ženou. Musím tedy poslechnout otce a zabít ji – ale já to nemohu udělat! Vas Kore, vy musíte Thuvii...
... zabít! To chcete říct, princi? Jaká bude má odměna?
Budete koneč – ně jeddakem – zaídím to ně jak...
Odletíte hned teď se mnou do Dusaru! Vezměte jen pár žoldněřů...
Chápu princi! Přijdeme na Thurii...
Vše v pořádku, princi!
Kar Komaku, musíme se dostat na palubu Thurie! Bezpodmínečně!

21. Do Dusaru

Hej, potřebuji dva dobré žoldněře!
Hned jsou tu, Vas Kore!
Vás už nepotřebujiti dva stačí! Jdě te hned na Thurii prince Astoka!
Ano, pane!
Já ale, pane...
Klid příteli! Půjdu první a vy za námi – je tma, nějak se ho zbavíme...
Dobře! Jděte...
Lezte už – rád bych se ješ – tě prospal!
No dobrá, vždyť už jdu...
Je mi líto vojáku – ale Thuvii život má větší cenu...
Cesta do Dusaru je tedy volná!

Povedlo se...

Zanedlouho se Thurie vznesla k noční obloze. Mířila k Dusaru – princ Astok spěchal splnit otcův příkaz: Zabít Thuvii!

Ráno na střeše Astokova paláce...

Jdou k výtahům! Za nimi!

Vas Kore, přišla vaše chvíle – jdeme hned k princezně!

Můžete být klidný Astoku z Dusaru!

Vstupte, prosím!

Co teď?

Je tu druhá zdviž! Rychle!

Pohni sebou, otroku! Spěcháme...

Ukažte mi, pane, průkazky!

Tady je máme...

Zdviže rychle klesaly do nitra budovy Carthoris se díval okénkem...

Doháníme je – jsou pod námi a zastavují!

Charthoris a Kar Komak sledovali Astoka a Vas Kora bludištěm palácových chodeb...

Jsme tady Vas Kore! Jděte a číňte jak...

Jen když budete se mnou!

22. Thuvia osvobozena

Co to má znamenat, Vas Kore? Nedrážděte mne..!

Chci, abyste by svědkem, princi..!

Ještě dáváte přednost smrti, Thuvie?

Před vámi vždycky!

Pak tedy poklekněte!

Zemřu vstoj!

Nuže – ve jménu jeddaka Dusaru Nutuse: „Zemřete, princezno!”

Ve jménu Carthorise z Hélii zadrž!

Co to má znamenat?! Zrada!!!

To není možné..!

Ke mně princezno!

Zadržte ho – přivedu posilu!

Spěchejte Astoku!

Prchá tajnými dveřmi Carthorisi...

Carthoris! .. To je konec...

Přesně tak bídný sluho! A teď pryč, Thuvie...

Kde se tu vzal ten lotr?! Hej, stůj!!

Carthoris je v pasti i s Thuvíí! Zavřu ho... co ten tady..?!

Musím opravdu pro posilu.

Stůj!!!

Právě tudy běžel Astok! Ještě že jsem tu byl na stráži...

Rychle na střechu – k letadlům...

Vezmeme si Astokovu Thurii – je nej – rychle jší! Kupředu!

Uprchlíci srazili strážného a uvolnili Thurii. Vzducholod' se vznesla zatímco dole nastal zmatek...

Ať je pronásledují! Rychle..!

23. Střetnutí

Nu, rozlučme se, přátelé! Bitva začíná – a vy zatím zůstanete v záloze! Podle plánu a...

... v pravý okamžik obklíčíte nepřítele! Snad se zalekne naší převahy a vzdá se..!
Věřím, že mír bude opět nastolen!
Vím, že jste už po léta zastáncem mírového soužití ras a národů Barsoomu, Johne Cartere, a tuhle nesmyslnou válku jste nechtěl...
Mohutné vzdušné flottily se střetly...
Po krutém boji se John Carter probojoval na palubu vzducholodi Thuvan Dihna, jeddaka Ptarhu...
Kupředu! Za Hélium!
Lituji, že jsme byli kdysi přáteli... Váš syn mi vzal dceru – a vy si berete můj život, Johne Cartere...
Thuvan Dihne, dříve než meče, měly by spolu jednat rozum a srdce! Zastavte boj!
Zasvítíl signál k zastavení boje...
Stranou bitevního pole čekala vzducholod' jeddaka Dusaru. Nutuse...
Velký jeddaku, Thuvan Dihn dal signál k zastavení boje! Co máme...
Prokletý zbabělec podlehl Carterovi – jak je to možné..?!
Héliu přišli na pomoc, Xodarovi prvorozeni a Tarkasovi Tharkové...
Tím hůř pro nás! Vrhnou – li se na Dusar... Letíme zpátky!
Jako bouře vpadl Nutus do svého paláce...
Kde je můj syn? Ať okamžitě přijde!
Princ je nemocen – leží ve své komnatě!
Jakže?! Tvůj otec dává všanc svůj život v bitvě – a ty?! Co je s Thuvii? Mluv, zbabělče!
Ó, běda! Jsem ztracen..! Otče... Thuvia... Carthoris.
Ty kalote! Ona uprchla? Zničil jsi mne, i celý Dusar! Ó, proč jen jsem tě přivedl na svět! Tady je tvá odměna...
Carthoris ji osvobodil – zabil Vas Kora - já – opravdu...
Co patřilo Thuvii dostaneš ty!!!
Né – né! Otče, proboha! Ne...

24. Kulan Tith

Thuria s Carthorisem, Thuvii a Kar Komakem letěla stranou od míst, kde došlo k mohutné vzdušné bitvě, když pojednou...
Princi, tam – vidíte? Nějaká vzducholod'!
Bojují se zelenými hordami!
Přistáli pro poruchu a zeleni je napadli! Musíme jim pomoci...
He-hé! Druhá vzducholod'!
Thuvie, ujměte se řízení! Pokuste se přistát co nejbliže! A my, Kar Komaku, jdeme k puškám!
Thuria se začala snášet do prudké palby... zelených hord, které pochopily odvážný úmysl Carthorisův...
Kulan Tithu, neznámá vzducholod' nám přichází na pomoc!
Mají slabou posádku! Signalisujte, ať se vzdálí, nebo zahynou s námi...!
Ó, bohové! To je Kulan Tith, jeddak Kaolu, kteremu je zaslibena Thuvia! Přesto – a právě proto mu musím pomoci...
Bojovníci! Sražte tu vzducholod'!
Hé, připravte se! Pokusíme se nalodit vás.
Než zemřu, chtěl bych znát toho, kdo se tak obětoval pro naši záchranu! Vydržte, mužové Kaolu..!
Zasáhly vzosné nádrže! To je náš konec... můj Carthorisi, budu bojovat po tvém boku...
Kar Komaku palte – u všech všudy! Neprodáme své životy lacino! Slyšíte?!
Myslím že toho nebude třeba! Pohleďte, principi!

Chachá! Vždyť jsou tu jen dva bojovníci a rudá žena! Vzhůru! Sem..!
Thuria dopadla na zem a na palubu vnikli první zelení bojovníci...
... když tu se z podpalubí vyřítili Lotharští lučištníci, povolání k životu Kar Komakovou duševní silou a sugescí...

25. Cena míru

Jsme zachráněni! Díky vám, Kar Komaku!
To vy jste mne naučil využívat duševních sil Lotharianů, Carthorisi! Teď mi však dovoluje zahnat ty zelené hordy co nejdál! Vráť se brzy...
Přál bych si být Lotharským lučištníkem... Když splní svůj úkol, zmizí... vás nyní ochrání Kulan Tith, Thuvie!
Proč Carthorisi? Ale já si přeji, abyste zůstal...
Co tím chcete říci, Thuvie?
Nechť mi Kulan Tith odpustí – mám ráda vás, Carthorisi, můj vládče...
Ehm-ehm
Kulan Tith..!
Promiňte, přišel jsem poděkovat našemu zachránci. Náhodou jsem vyslechl váš rozhovor. – Vracím vám svobodu, Thuvie! A pamatujte, že budu první kdo vám bude blahopřát až zlaté límce sevřou vaše hrdla...
Musíme rychle opravit jednu z lodí a dorazit k hranicím – jen tak zabráníme válce!
Ovšem pokud už nezačala!
Pohleďte, Thuvan Dihne! Draze jsme zaplatili první bitvu – a proč vůbec byla..?
Váš syn mi vzal dceru! Musím smyt tuto pohanu krví!
Mezitím po vzdušné bitvě...
Pořád ve vás přežívají ty staré, hloupé zvyky, které vedly Barsoom po staletí do zbytečných válek!
Vraťte mi Thuvii – a budu také pro mír!
A kdo vrátí mně Carthorise? Nevím o něm...
Vracím vám je oba, přátelé! Pravým viníkem byl Astok! Právě došla zpráva, že Dusarský princ byl zabit svým otcem! V Dusaru však povstal lid proti Nutusovi a zvítězil!
Synu!
Dítě..!
V příštích dnech...
Jeddakové! Z vaší vůle stal jsem se vládcem Barsoomu. Usiloval jsem vždy, aby naše národy i rasy žily v míru. Na planetě, odkud jsem přišel, byl Mars odedávna symbolem války. Věnujme své síly raději rozvoji vědy, techniky a umění! Pokusme se navázat styk s pozemšťany!
Podejme si ruce k mírové spolupráci!
Thuvie, poletíš se mnou na otcovu rodnou planetu?
Ráda!